

Naše DECO

TEDNIK OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA PTUJ

Leto III., št. 9 — Cena din 3.—

Ptuj, dne 3. marca 1950 —

Na predvolivnih sestankih se ljudstvo seznanja s politiko vlade FLRJ, kandidati pa z lokalnimi problemi

V predvolivnih pripravah spremljajo na predavanjih in sestankih v ptujskem okraju volivci pozorno dejstva o družbenem razvoju na vseh in v mestih, o odnosu našega vodstva in ljudstva do razvoja socializma v državah ljudske demokracije, do klevet Informbiroja ter trgovskih odnosov z zapadom. Mnočim je vse to že znano iz govorov tov. Tita in ostalih članov vlade FLRJ in LRS, ostali pa se seznanjajo s to stvarnostjo na predvolivnih sestankih.

V soboto, 25. februarja t. l. sta obiskala volivce iz Strniča in Škol kandidati volivnega okraja Ptuj-dežni breg tov. dr. Jože Potrč in namestnik tov. Milan Lacko. V nedeljo, 26. februarja se je mnogo volivcev iz ptujskega okraja udeležilo predvolivnega zborovanja v Mariboru, na katerem je govoril podpredsednik vlade FLRJ tov. Edvard Kar-

dej. V nedeljo dopoldne sta obiskala volivce iz Majšperka in okolice, popoldne pa volivce iz Zavrča in okolice kandidatov dr. Jože Potrč in namestnik tov. Milan Lacko.

Povsed so volivci kandidata in namestnika navdušeno sprejeli, medgovorom odobravali politiko vlade FLRJ in CK KPJ ter skandirali tov. Titu in CK KPJ. Po govoru tov. dr. Jožeta Potrča so volivci diskutirali in dobivali odgovore, iz katerih so se prepričali, da je Minja naše Partije pravilna in jasna.

Govor tov. Edvarda Kardelja v Mariboru je odprt im resničen odgovor na vprašanja volivcev v ptujskem okraju. Zato je podan v odlomkih pri poedinim krajih, ki jih kandidati doslej še niso mogli obiskati in jim večja pojasnit, kar zadeva njihove lokalne uspehe in težave.

Predvolivni sestanki v Slovenskih goricah in na Ptujskem polju

Ptuj

Na predvolivni konferenci lovcev iz ptujskega okraja v nedeljo, 26. II. t. l. v Mesnem gledališču v Ptiju je bilo 230 lovcev seznanjenih z važnostjo vodstva v zvezno skupščino FLRJ in Svet narodov.

Diskusija na konferenci je dokazala pomankljivosti dosedanja povezave lovcev s frontno organizacijo. Politični referat je imel na konferenci sekretar OOOF tov. Berginc Peter. Diskusija so bile dovolj živahne. Večina lovcev je v vrstah članov OF doslej mnogo doprinesla za družbeni razvoj, dočim podenici nepravilno gledajo na današnjo vlogo lovske organizacije.

Po diskusiji so se lovci obvezali, da bodo vse lovske družine sklicale širše seje člansvra ter na rebi razdelili delo priprav za volitve. V sklopu OF bodo pomagati reševati vse družbene gospodarske probleme. Obenem so se zavezali, da bo vsaka lovska družina poslala po 1 člana v frontno brigado na Pohorje.

Ta prva lovska konferenca je prelomica v dosedanjem odnosu med OF in lovsko organizacijo. Bodoče sodelovanje in povezava bosta mnogo doprinesla k množičnemu reševanju vseh problemov in skupnih naporov za zgraditev socializma na vseh.

Na nedeljskem predvolivnem zborovanju v Mariboru je dejal med drugim tov. Kardelj:

Vselej se moramo zavedati, da velike naloge, ki smo si jih postavili, lahko uravnici samo enotno ljudstvo in sicer tako enotno ljudstvo, da bo vsak posebej z vlogo, zlomiti vse prepreke na poti graditve novega, lepšega življenja. Tako enotni pa so lahko ljudje samo takrat, kadar poznajo vso resnico, vso stvarnost, nje ne dobre in nje slabe strani, uspehe in neuspehe našega dela, zmage in poraze v naši borbi za socializem. S tako odkritostjo in jasnostjo je tudi nedavno govoril tov. Tito na shodu v Užicu in v istem duhu bi tudi jaz rad dan spregovoril neka besedi.

Naše volitve bodo — tako bi se vsaj na prvi pogled zelo — v zelo neprikladnem času. Naši delovni ljudje mesta in vasi trdo delajo, ob precej pomanjkljivih prehran in ob pomanjkanju marsikaterih potrebnosti, ki bi bile neogibne za vsakdanje življenje. Toda prav zaradi teh, je prav, da so volitve sedaj. Mi smo, tovariši in tovarišice, lahko ponosni, da smo del visoko zavednega ljudstva, ki ga trenutne težave ne vržejo s tira, ampak narobe, ki zna z največjo požiravostjo in hrabrostjo lomiti današnje ežave in vsakršne prepreke, da bi si zgradilo lepši življenjski dan. Naj svet vidi, zlasti pa tisti sovražniki naše socialistične graditve, ki nam besno mečejo vse dan znova polena pod noge, da so naši Jugoslavije strnjeni kako, en mož v nezljivimi volji, izbojevali kljub vsem težavam svojo herojsko bitko za socializem do kraja, do popolne zmage.

Kicar

Dne 19. februarja t. l. izvedeni predvolivni sestanki v navzočnosti 63 volivcev se je zelo živahnod odvijal. Diskusija je temeljila na vprašanjih reakcionarnih predvolivnih parol, o informbiroju ter o domačih gospodarskih vprašanjih.

Par kmetovalcev je zahtevalo v diskusijskih pojedinosti glede oddaje krompirja in semena. Končno so sklenili, da bodo v počastitev volitve navozili gramoz na slabe ceste.

Tov. Tito je opogumil naše kmete z govorom o sledenih dejstvih:

canega sestanka v Bukovčih in Sobetinčih, katerih se napovedana aktivista nista udeležila. Kritizirali so tudi postopek pri zamenjavi bučnic.

Glede težav s poedinci, ki se še ne morejo znati v naši novi družbeni ureditvi, je dejal tov. Kardelj:

Seveda je očito, da si moramo v borbi za te cilje biti na jasnom o treh stvareh. Prvič si moramo biti na jasnom, da se bo zoperstavilo našim naporom v tej smeri vse, ka je zainteresirano za izkorisčanje našega delovnega ljudstva ali za njegovo podrejanje tuji volji. A tega ni malo, ta sovražnik ni slab. To so predvsem vsi mogoči domači ostanki stare kapitalističke Jugoslavije, ki se nočijo pomiriti z novim stanjem v naši deželi po zmagovali ljudski revoluciji. To je dalje inozemski kapital, ki se še ni odrekel željam po obnovi njegovega starega privilegiranega položaja v Jugoslaviji. In to je, končno kominformska hegemonistična politika sovjetskega vodstva, ki v novih socialističnih deželah ne vidi enakopravnih socialističnih soustvarjalcev, ampak zgolj pripreke socialistične države, njene ekonomije in ruske kulture. Seveda nam vsi ti v združeni fronti mečeto polena pod noge, da bi nas čim bolj oviral v delu in da bi tako zlomili voljo našega ljudstva, da začelo revolucionarno delo — graditev socializma zmagovali končno.

Družlj si moramo biti na jasnom, da zmaga ne more priti preko noči. Pred seboj imamo še letnino po tudi prihodnje letu trdega dela, da bi zagotovili izvršitev nalog našega breteljnega načrta, s katerim bomo položili solidne gospodarske temelje naši nadaljnji socialistični graditvi, ki bo v relativno ugodne ih in mnogo manj napornih pogojih, kakor so sedanj.

In tretjih si moramo biti prav tako na jasnom, da velikih uspehov na tej poli ne moremo dosegči brez skrajnih naporov, pa tudi ne brez gotovih žrtv.

Rogoznica

Na predvolivnem sestanku v Rogoznici 16. februarja t. l. je 45 volivcev razpravljalo najprej o odmeri dohodka, pozneje pa se o predvolivnih pravah in o važnosti volitev v zvezno skupščino v Svet narodov. Razprava o davku se je preveč zavlekla, zato se je med političnim referatom volivcem že mudilo domov.

Posebno živahnod je bila diskusija v zvezi z razvojem zadružništva. Po diskusiji o kandidatu tov. Dušana Kvedera in namestniku tov. Kovačič Zlatku so nekateri volivci pojasnilo glede možnosti kandidiranja opozicije.

V nedeljo je odgovoril tov. Kardelj v Mariboru glede opozicije sledenje:

Njih pravzaprav vseh skupaj ni eno, toda ker jim sedaj propadajo poslednje šanse — so toliko marljiveje na protljudske poslu. Seveda, svoje zaščitnike imajo tudi v inozemstvu — tako na zahodu kakor na vzhodu. Int so zaklicili: halo, v Jugoslaviji volitev niso svobodne, ne puste opozicije k volitvam.

Rad bi vas vprašal, tovariši in tovarišice, ali veste, kje se ta opozicija nahaja? In kdo je ta opozicija? Za eno opozicijo nam je jasno, toda ta kandidata. Ta opozicija je namreč našo ljudstvo, ki drži oblast v svojih rokah, toda ki se obenem bori proti vsem slabostim in nedostatom te oblasti. Ljudstvo pomaga tej oblasti, ker je socialistična, pa jo tudi kritizira, kadar dela napake.

A druga opozicija — to so očvidno nepomirljivi kontrarevolucionarji, bivši bankirji, kapitalisti, monarhisti, itd. — skratka starci izkorisčevalci v enotni fronti z ostanki četnikov, ustasev, klerofašistov, itd. ter z deklarativnimi elementi kominformskega tipa. Kar se te vrste opozicije tiče, je pa stvar ta: ona prvič sploh ni v stanju postaviti kandidaturo, kajti njen program je povratak starega izkorisčevalskega sistema, a za tak program v našem ljudstvu ne bo našla podpisnikov; drugič pa ni treba pozabiti, da naše ljudstvo zna braniti pridobitve svoje socialistične revolucije in zato ni pravljivo dopuščati maskiranja kontrarevolucije z masko opozicije.

Markovci

Predvolivni sestanki je bil 19. februarja t. l. Obiskalo ga je 28 volivcev, redar cesar so sklenili, da se bodo vrednili sestanki posebej v Markovcih in posebej v Novi vasi. Na tem sestanku je pojasnila tov. Kafolova važna vprašanja in odgovore iz Titovega govora v Užicah.

V diskusiji so volivci izrazili željo, da bi jih obiskal kandidat tov. Dušan Kveder, generalnajmljant JA.

Na poznejšem sestanku z odborniki množičnih organizacij je v navzočnosti 20 odbornikov diskusija nanesla na vprašanje brigade za Pohorje. Večina volivcev se je izgovarjala na pomanjkanje obutve. Naši pa so se druge izgovore.

Ponovni sestanki so sklicali v nedeljo 26. februarja t. l. zjutraj. Na koncu sestanka so iznesli kritiko glede skli-

canega sestanka v Bukovčih in Sobetinčih, katerih se napovedana aktivista nista udeležila. Kritizirali so tudi postopek pri zamenjavi bučnic.

Glede težav s poedinci, ki se še ne morejo znati v naši novi družbeni ureditvi, je dejal tov. Kardelj:

Seveda je očito, da si moramo v borbi za te cilje biti na jasnom o treh stvareh. Prvič si moramo biti na jasnom, da se bo zoperstavilo našim naporom v tej smeri vse, ka je zainteresirano za izkorisčanje našega delovnega ljudstva ali za njegovo podrejanje tuji volji. A tega ni malo, ta sovražnik ni slab. To so predvsem vsi mogoči domači ostanki stare kapitalističke Jugoslavije, ki se nočijo pomiriti z novim stanjem v naši deželi po zmagovali ljudski revoluciji. To je dalje inozemski kapital, ki se še ni odrekel željam po obnovi njegovega starega privilegiranega položaja v Jugoslaviji. In to je, končno kominformska hegemonistična politika sovjetskega vodstva, ki v novih socialističnih deželah ne vidi enakopravnih socialističnih soustvarjalcev, ampak zgolj pripreke socialistične države, njene ekonomije in ruske kulture. Seveda nam vsi ti v združeni fronti mečeto polena pod noge, da bi nas čim bolj oviral v delu in da bi tako zlomili voljo našega ljudstva, da začelo revolucionarno delo — graditev socializma zmagovali končno.

Družlj si moramo biti prav tako na jasnom, da velikih uspehov na tej poli ne moremo dosegči brez skrajnih naporov, pa tudi ne brez gotovih žrtv.

Bukovci

Prvi predvolivni sestanek se je vršil v četrtek, 16. februarja t. l. vzdoleno sestankom za davčno odmero ob udeležbi 150 volivcev.

Najpreje so imeli referat o važnosti volitev, o kandidaturi tov. Dušana Kvedera in namestnika tov. Kovačič Zlatku, o važnosti odnosa članov OF do volivcev in kandidatov ter o 100 odstotnih udeležbi. Volivcem je bila pojasnjena vloga in cilj kletvet o naši družbeni ureditvi in o našem državnem in partijskem vodstvu. Na razne točke so stavljeni volivci v diskusiji vprašanja. Po diskusiji o volitvah so prešli na razpravo o davčni odmeri.

Glede naše bitke za socializem je dejal v nedeljo tov. Kardelj:

Res je, lotili smo se velikih nalog. A kjer gre za velike stvari, tam je bitka težka. Toda mi bomo tudi to bitko dobiti, prav tako kakor smo dobili ostale, v sicer zato, ker to bitko bje zdrženo delovno ljudstvo, za sebe, za srečnejše življenje.

Kaj hočemo v tej bitki dosegči? Zgrajdi hočemo socialistični odnos med ljudmi. A kaj je to socializem? Kaj na prinesi delovnega ljudstva? Ali je vredno za ta cilj tako trdo delati, kakor delamo sedaj?

...kaj, da se boste tudi vi, tovariši in tovarišice, strinjali z menom, že rečem, da 'o dosegjanju uspehov naše borbe kaže' — katrine plodove nam bodo dali naši napori, in da je vredno za te uspehe napeti vse sbole sile.

Mala vas

V nedeljo, 26. februarja se je vršil v navzočnosti 180 volivcev predvolivni sestanki v Kostanjevici hiši v Mali vasi. Na tem sestanku so določili, da bo volivci za celoten KLO v Kostanjevici hiši v Mali vasi. Do volitve bodo imeli še več sestankov. Prihodnji sestanek je bil določen za 2. marec 1950.

Po referatu o kandidatu tov. Dušanu Kvederu in namestniku tov. Zlatku Kovačiču se je razvila živahnod diskusija. Kritika se je načelno nanašala na okrajne aktiviste. Trdili so, da so jih vse stvari preslabo pojasnjene, da imajo poedinci napravil nimaj nepravilne odnose. Kritizirali so tudi postopek pri prejšnjih volitvah v KLO. Za kandidata tov. Dušana Kvedera so deli podpojile Šacer Franc, Pignar Janez, Kostanjevec Franc, Antonič Michael, Horvat Tone in Žurjan Franc. V volitveni komisiji so imenovali Karo Ivana, Kolenko Martina, Kostanjevec Simona, Vavpotič Franca, Kokot Franca in Majcen Feliksa. Za zaupnika liste sta bila predlagana Šacer Martin in Pignar Alojz.

Po edinstvenih pravilnostih v odnosu med organi oblasti in ljudstvom je tov. Kardelj tako ocenil:

V diskusiji so se ustavili pri gospodarskih problemih, predvsem pa pri kupnih obvezah. Izrazili so bojanjen, da letosnih obvez ne bodo zmogli.

V zvezi z gospodarskimi težavami je tov. Kardelj pojasnil:

Pri nas je še mnogo birokratizma, ki duši iniciativi nižjih organov in podjetij ter posameznim ljudi. Preveč imamo uradnikov v gospodarskem aparatu, preveč aparat v direkcijah in generalnih direktorjih. Preveč papirja potrošimo z nepotrebnnimi birokratskimi formalnostmi. Premalo varčujemo z ljudskim imetjem, trošimo preveč državnega denarja in materiala. Premaši izkorisčamo stroje in sploh mehanizacijo, ki jo že imamo v našem gospodarstvu. Ne borimo se dovolj za boritve organizacije del v vsaki tvorbi uradni, zadrug in na vsakem delovnem mestu. Ce se bi latencije borili, bi se pokazalo, da imajo mnoga naša podjetja preveč delovnih ljudi. Ne borimo se dovolj za kvalitetno proizvodov. Borba za izpolnitev plana je često omemljena samo na borbo za kolificino, a ni hkrati tudi borba za kakovost. Ne borimo se dovolj za delovno disciplino, proti fluktuaciji, proti dezorganizaciji dela v strani nekaterih nezavadenih ljudi. Ne pritegnejo dovolj predstavnikov delavcev po tovarnah in upravljanju podjetij in ne negujejo dovolj sodelovanja zadružnikov pri upravljanju obdelovalnih zadrug. Ne posveča se čisto zadostno skrb ljudem. Kljub materialnim težavam se marsikje da z minimalnimi naporji znatno pomagati našim delovnim ljudem pri preseganju vsakdanjih težav.

In tako dalje. Lahko bi, tovariši in tovarišice, naštevali in naštevalo doigro vrst takih slab

Živeli delovni ljudje mest in vasi, graditelji socialistične Jugoslavije

(Nadaljevanje s 1. strani)

ke uprezen v to protijugoslovansko gonjo.

Vsa ta gonja na prvi pogled priča, da je organizirana iz enega centra in z enim določenim ciljem: definitivno izpodklopiti odredbe mirovne pogodbe in na ta ali drugi način izsiliti priključitev STO-ja Italiji.

Ne mislim se spuščati ob tej priliki v kako podrobnejše razpravljanje o tej stvari. Hotel bi naglasiti samo dve stvari: prvič, dejstvo, da je vse vpljite o tako imenovanem preganjanju italijanskega življa v coni B groba kleveta, ki ima namen prikriti dejstvo, da italijanski šovinisti iztegnejo roke po slovenskem in hrvatskem ozemlju v coni B. Res pa je nasprotno, da se slovenska narodna manjšina v Italiji dejansko preganja in dejansko raznaroduje, da se zapirajo slovenske šole, preganja slovensko časopisje, da se zaveden pripadnik slovenske manjšine preganja in celo ubija, kakor je bil to primer z Andrejem Jušem in Slovenske Benežete itd. V nasprotju s tem pa ima Italijanska manjšina ne samo v coni B, ampak tudi v Jugoslaviji svoje časopise, svoje šole, svoje kulturne organizacije itd.

Družič, leta 1946 smo morali — zaradi splošnega miru — pristati na mirovno pogodbo, ki je odtrgala sedanje Svobodno tržaško ozemlje od Jugoslavije, toda dares ne moremo dovoliti, da bi nove dele našega življa, ki po mirovni pogodbi niso pripadli Italiji, izročili njej. O tem si morajo biti na jasnom vtiču, ki danes organizira protijugoslovansko gnojo, da bi z njim prikriti svoje imperialistične želje.

Šalovci

23 volivcev je bilo na predvolivnem sestanku 19. februarja t. l. Izvolili so pet podpisnikov kandidatne liste. Pri razpravi o delu volivne komisije in o imenovanju članov volivne komisije se navzoči niso izkazali. Odrivali so delo drug na drugega. Zanimali so se za spor s Sovjetsko zvezo.

Na nešteta tozadnega vprašanja je v Mariboru v nedeljo tov. Kardelj tako odgovoril:

Vsi veste, tovariši in tovarišice, da naš spor s sovjetsko vlado ni bil v tem, ali je naš socialistizem manj socialističen od sovjetskoga ali pa narobe. Ne, spor je nastal v tem, da mi nismo mogli dopustiti tuje hegemonije, vsiljevanja tuje volje narodom Jugoslavije, pa čeprav se to vsiljevanje prikriva v takozvanih naprednih oblikah. Mi pa smo mnenje, da takozvana napredna hegemonija nad razvilitimi kulturnimi narodi, ki poleg tega še gradi socializem, ne obstoji, namreč da ni v nobenem oziru napredna. Napreden je samo enakopraven odnos med takimi narodi. Vsaka hegemonija pa je sama po sebi v takih pogojih reakcionarna. To ne govorimo samo kot Jugoslovani, ki se zavedamo, da smo dalj v zgodovini dovolj dokazov, da znamo sami gospodariti na svojih tleh in da ne potrebujemo tujih varuhov, čeprav ne odklanjam sodelovanja z nobenim socialističnim narodom. Ne, mi govorimo tudi kot komunisti, kot graditelji socializma, kajti prepricani smo, da je vsaka hegemonija in vsak monopol na mirovno pravilnega razvoja socialistične demokracije, kajti ona duši svobodo in iniciativno posameznika in onemogoča samoupravljanje ljudstva, na drugi strani pa ustvarja birokratiko kasto in z njo vred izvir za vse mogoče antidejavnostne tendence. Mi smo potem takih obdelovali tiste tendence, ker smatramo, da so notranja nevarnost za socializem, za napredek človeštva, za neoviran socialističen razvoj priznajalnih sil, za svobodno, enakopravno, miroljubno in ustvarjalno socialistično tekmovanje med narodi in delovnimi ljudmi. A sam tako svobodno tekmovanje edino lahko dovede do združevanja človeštva v skupnih miroljubnih naporih za vse večje obvladovanje materialnih sil prirode in vse hitrejši napredek človeštva. Komunistični hegemonisti so odgovorili na ta kritika s političnim pritiskom, z ekonomsko blokado in z vsakovrstnimi pretnjami, skratka — z vsemi tistimi postopki, ki so vam že znani. Našo enotno samoto, da je odkar trajala spor, bilo na primer med našo državo in komunističnimi državami izmenjanih preko 300 not raznih vrst. To je vsekakor sivočrveni rekord v zgodovini diplomacije.

Loperšice

Dne 20. februarja t. l. je bil ob 18. uri predvolivni sestanek v navzočnosti 30 volivcev.

Po referatu o kandidatu in namestniku, volivnih predpripravah, 26. marcu in izvajanjem naše petletke se je razvila diskusija glede obvezne oddaje živine. Volivci so stavili aktivistu vprašanje, zakaj izvajamo razno blago. Prikazano jim je bilo pojasnilo tov. Tita gledo uvoza in izvoza.

Glede istega vprašanja je dal tudi tov. Kardelj pojasnil:

In kaj smo mogli storiti? Kapitulirati, odrali se svobodi in neodvisnosti svoje socialistične domovine in prepustiti naše Jugoslavije tuji hegemoniji in izkorisčanju? Ali pa morda odstopiti od petletnega plana, od socializma, vrnilti se v staro zaostalošč in odpreti vrata inozemskemu kapitalu in restavraciju kapitalizma? Ne, očitno je, da nismo smeli in tudi za nobeno ceno nismo hoteli storiti ne eno ne drugo. Od prvega momenta je za nas obstajala ena edina možnost in nujnost: braniti svobodo in neodvisnost narodov Jugoslavije, našo socialistično graditev in našo bodočnost tudi v novih pogojih. Ti novi pogoji pa

so pomenili naslednje: od takozvanih socialističnih dežel ne pričakuj pomoči, ampak samo vse mogoče prepreke, vsako mogočo škodo; za kapitalistični svet pa tudi vemo, da se ni spremeni. Zato smo postavili načelo: zanesimo se na svoje lastne sile. Rezultati, ki smo jih dosegli in v katerih sem prej govoril, so nam pokazali, da so naše sile velike, ker smo enotni, ker smo vztrajni, ker imamo krepko zaupanje, da naloge, ki smo si jih postavili, lahko urešnicimo.

Frankovci

Predvsem starejši volivni upravičenci, med njimi največ žen, se je udeležilo 18. februarja t. l. predvolivnega sestanka. Vneto so sledili referatu in se tudi v diskusijski radi oglašali. Kakor so nekaj gledali z viška na bajtarje in reževe, tako gledajo danes na zadruge. Tudi obvezna oddaja jih zelo moti pri lastnem gospodarskem razvoju.

Zelo se so razvneli, ko je prišlo do diskusije o 4 krat sklicanem sestanku radi oddaje lesa, katerega so se udeležili množično, iz Ptuja pa ni bilo niko.

V diskusijski o kandidatu tov. Dušana Kvedra so izrazili željo, da bi prišel med njim. Namestnika tov. Kovačiča poznamo.

Vsa pojasnila so radj sprejeti in prehajali takoj na druge probleme.

O predsednikih glede socializma je tov. Kardelj zborovalcem v Mariboru dejal:

Sovražnik delovnega ljudstva in socialistizma stalno krši, da bočemo iz socialistizma napraviti prav za prav nekakšno kasarno s tako disciplino, da se bo država kar naprej vmešavala v vsakdanje življenja ljudi. Ne, mi ne mislimo, da je socialistična takša kasarna. Morebiti je današnji kominformski socializem podoben takši kasarni, toda to v resnici še ni socialistizem; tam so izkazani mnogi osnovni principi socialistizma in čas bo prav gotovo prej ali si je tudi tam moral pristeti korektura. V resnici pa mora socialistizem dajati neprimerno več osebne svobode in osebne iniciative, kakor je kdaj kolaj dajala najbolj razvita buržoazna demokracija. Socializem samo to svobode ne daje, da bi kdo izkorisčil drugega človeka po človeku in brez zatiranja naroda po narodu, in da kot taki narodi Jugoslavije zelo sodelovati z vsemi drugimi narodi, ne glede na njihov družbeni red, na principu enakopravnosti, medsebojnega spošта inja suverenosti in začetka miru med narodi.

To dejstvo torej, da Jugoslavija vztrajno brani tako svoje stališče, se zdi nekaj komentatorjem uganka. To pomeni, da so ti zares verjeli kominformovskemu rompomponu, kako je Jugoslavija na poti restavracije kapitalizma, kakor je prešla v imperialistični tabor, kako je postal vojna baza Amerike in Britanije in druge podobne stvari. Svetovali bi tem komentatorjem in političnim krogom, ki jim ti komentatorji prispadajo, da poslušajo nas, a ne lažne kominformovske klepetce. Mi pa smo vselej odkrito in jasno govorili, kaj smo, kje smo in kaj hočemo. To je še enkrat popolnoma jasno in odkrito povедal tov. Tito v Užicu. Potem takem v vsej tej stvari ni nobene uganke. Če pa je za nekoga uganka v tem, kdaj in pod kakšnimi pogoji se bo socialistična Jugoslavija odrekla teh svojih principov in svoje pravilnosti, da je v prijetnem in prepričljivem opisal UK socialistične demokracije, borbo in uspehe našega ljudstva, odkar obstoji na svetu razredna družba in sistem izkorisčanja človeka po človeku in proti njej smo se borili tudi mi v starj Jugoslaviji in med narodnoosvobodilno borbo. In zmagali smo. Zato pa nobenemu delovnemu človeku pri nas niti v glavo ne pade, da bi kapitalistom — bodisi domačim, bodisi tujim — in njihovim agenturam ter lajkajem vrčali tako svobodo izkorisčanja in kakovje branili danes.

Potem takem je nasprotno res, namreč, da socializem ne le ni kasarna, ampak proces vse širšega razvoja socialistične demokracije, vse večjega poglobljanja ljudskega samoupravljanja, vse tesnejšega spajanja državnega aparata z ljudstvom in vse manjšega vmešavanja države in v vsakdanje življenje ljudi, dokler se država takoreč ne bo spremnila — kakor pravi Karl Marx — v svobodno združenje proizvajalcev, to se pravi vsega ljudstva, ker bodo ljudje — brez prisika in sile — o državnih poslih, o zavdah skupnosti sklepali in izvrševali sklepe tako, kakor danes sklepajo in izvršujejo sklepe v prospektih, pevskih, športnih in drugih ljudskih organizacijah.

Obrež

Tudi v Obrežu se je že vršil predvolivni sestanek ob udeležbi 150 volivcev. Referat in diskusija sta se nanašala na kandidata tov. Dušana Kvedra, na klevete Informbiroja ter na razlike med staro in novo Jugoslavijo, kakor na sam pomem volitev 26. marca t. l.

V diskusijski so priznali, da se niso dovolj zanimali za najnovejše zakone in govor tov. Tita v Užicah, sicer bi jim bila jasna vprašanja, ki so jih stavljali na sestanku, najbolj pa vloga Jugoslavije.

RAJONSKI FUNKCIJONARJI OF!

Obvestite vse člane OF po rajonih o zborovanju, da se ga bo udeležilo čim več članov.

vse v borbi za enakopravnost malih narodov.

Na predvolivnem sestanku v Mariboru je tov. Kardelj reklo:

Tovariši in tovarišice!

Pred dvema ali tremi dnevi sem bral v nekaj časopisih, ki so na vse mogoče načine komentirali govor tov. Tita v Užicu, med drugim tudi trditve, da je z govorom tov. Tita in z načinom priznanjem Ho Ši Minho vlade v Vietnamu Jugoslavija postala za svet —

še ne more biti laže, ker imamo velike in vrevelike težave.

Tovariši in tovarišice! Naj se razvija ta volivna kampanja za naše volitve v znamenju mobilizacije naših novih sil za izpolnitve petletnega plana, za izpolnitve vseh teh nalog, naj ljudje pogumno gledajo resničnosti v oči, naj se ne bojejo težav — in zmagati bomo.

Strnišče

Prvi predvolivni sestanek delavcev in namestencev Tovarne aluminija se je

vršil 13. februarja t. l. v navzočnosti 570 volivcev. Istočasno so razglasili 6 udarčnikov. V referatu je bil volivcem razložen pomem in cilj volitev 26. marca.

Prikazana jim je bila demokratičnost volitev pri nas ter primerjava volitev v deželih ljudske demokracije in še posebej v kapitalističnih državah.

V diskusijski so volivci s ploskanjem in vzklikli potrdili navdušenje za kandidata tov. Dušana Kvedra in tov. dr. Jožeta Potrča ter njuna namestnika.

Kandidat tov. dr. Jože Potrč in namestnik tov. Lacko Milan med volivci

V soboto, dne 25. februarja t. l., ob 3. uri popoldne je bilo okrog 600 volivcev — delavcev in namestencev iz Tovarne in početju »Gradis« zbranih na predvolivnem zborovanju, ki sta se ga udeležili tudi kandidat dr. Jože Potrč in namestnik tov. Lacko Milan.

Cim sta se kandidat in namestnik pojavila med zbranimi volivci, so ju pozdravili z vsem arnimi ploskanjem in kmetijanjem: Tito—Partija.

Kandidat tov. dr. Jože Potrč je v govoru približal vsebine Titovega govora v Užicah problemu graditve socialistične države in tov. dr. Jožeta Potrča s sprejeti delovni ljudje iz Strnišča kot dragoceno orožje in smernicu za bodoče premagovanje vseh težav, za začevanje vseh informbirojevskih klevet ter za 26. marec, ko bodo vsi delavci in intelektualci entov v ptujskem okraju in v vsej državi.

Govora tov. Tita in tov. dr. Jožeta Potrča so sprejeti delovni ljudje iz Strnišča kot dragoceno orožje in smernicu za bodoče premagovanje vseh težav, za začevanje vseh informbirojevskih klevet ter za 26. marec, ko bodo vsi delavci in intelektualci entov v ptujskem okraju in v vsej državi.

Tovariši in tovarišice!

Vsi ti uspehi, ki so obenem dokazali naše zmogovite borce za petletni plan za graditve socialistizma, vlivajo seveda smrten strah v kosti vsem tistim ostankom preteklosti, ki so še do zadnjega upali, da se bo vendare zoget obrnilo k staremu. Toda kojtor je morejo, poskušajo kljub vsemu še skodovati našim napornom, kjer le morejo. Eni s tem, da sejejo okrog razna črnogleda prenoštva o neuspehu plana, o gospodarskem zlomu itd.; drugi poizkušajo vzbujati malodružje, izkorisčajoč predhodno pomanjkanje teh ali onih vsakdanjih potrebskih; tretji strane s hudičem, kugo, lakoto in vojno itd. itd. Vsi pa seveda prav marljivo izkorisčajo naše težave, pa tudi naše napake.

Kandidat tov. dr. Jože Potrč je v govoru približal vsebine Titovega govora v Užicah problemu graditve socialistične države in tov. dr. Jožeta Potrča s sprejeti delovni ljudje iz Strnišča v ptujskem okraju. Najprej se je zahvalil funkcijarjem OF za zaupanje, da so ga predlagali za kandidata za ljudske poslanca v skupščino FLRJ, nato pa je v prijetnem in prepričljivem opisal UK socialistične demokracije, borbo in uspehe našega ljudstva, iščezanje v Užicah, početje OF z vse zvezno skupščino FLRJ.

V diskusijski o referatu so volivci izrazili mnenje, da imajo mlajši ljudje in tudi kandidati, kot je namestnik tov. Lacko Milan premalo življenskih izkušenj, da bi lahko razumeli odraslo podjeleško ljudstvo. Pojasnjena je bila današnja vloga mladine in nujnost vključevanja mladine v vse družbeno in politično življenje. Mlajši so v tem predani delavci za socialistem so najboljša opora delovnemu ljudstvu in njegovim predstavnikom.

Kritizirali so nepravilne odnose do KLO. Zatrjevali so, da izpoljuje KLO 100% vse obvezne. Vendar smatra, da ni pravilno uravnovešati Sestrž s KLO Cirkovci ali Gajevci. Odnos do KLO se jih zdriži nepravilno tudi gledati na kmetje, ki prejema samo akontacije.

Končno so predlagali uvedbo množičnih sestankov za manjše področje, da bodo vsi volivci pravilno pripravljeni na volitve.

Prenašanje dosedanjih bremen tukajnjih in drugih volivcev ni ostalo brez uspeha. To je potrdil tov. Kardelj, ko je volivcem v Mariboru reklo:

Lahko bi navedel še mnogo podatkov, ki bi nam vsi potrdili prvič, da smo že sedaj izvršili veliko delo, in drugič, da nismo nobenega razloga, da ne bi uspešno dokončali postavljenih nalog tudi v bodoče.

Naloge seveda niso lahke, deloma same po sebi, deloma pa zaradi sovražnih postopkov kominformovskih držav proti naši deželi.

Kominformovska blokada nam je v letu 1948 in 1949 letu napravila škodo v treh smereh:

1. naša zunanja trgovina je morala iskati nove mednarodne trge in je pri tem precej izgubila na